

ΕΙΑ Η Σ Ε Ε Ι Σ

— Περὶ τοῦ πρὸ τούς γρίμου ἀποδιηγήσας ἐν Κερκύρᾳ Λαυρίντιος Σ. Βροχίνης δῆμοσιοις εὐθυναῖς ἐν τῷ Βιτσίῳ τῇ; οἱ Φεδρουχρίου 1911 ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κ. Σ[ακελλαρο-πούλου] αἰδηχητῶν τοῦ Ναυπλιού τοῦ Κέρκυρας ἡ ἔξης νεκρολογία.

«Ἀπέθανε πρὸ ἀλίγων ἡμερῶν ἐν Κερκύρᾳ εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν ὁ Λαυρίντιος Σ. Βροχίνης. Οὔτε πορίαν ὑπέροχον εἶγεν ὁ Βροχίνης, οὔτε κανὸν ἐπιστημονικάς σπουδᾶς ἔκαμε σύστηματικάς, καὶ δῆμας οὐδεὶς ὑπέραρχες ὁ διωξόδηποτε ἀσχοληθεὶς ἀπὸ εἴκοσι περίου ἑταῖνηκερὶ τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν μακραίνενα αὐτῆς ἱστορίαν ἀγνοῶν τὸ ὄνομά του.

«Οὐχὶ μετὰ στοργῆς μόνον, ἀλλὰ μετὰ πάθους ἀληθινοῦ ἀγαπήσας τὴν ὥραῖν καὶ σετορικὴν πατρίδα του ὁ Κερκύρας; λόγιος, ἀφέρωσεν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὴν διάγνωσίν του. Ἡτο γνώστης ἀκριβέστατος τῶν κερκυραϊκῶν πράγματων, οἰονεὶ ζῶσα τῆς Κέρκυρας ἱστορία. Εἶγεν ἀκριβῆ γνῶσιν παντὸς κερκυραϊκοῦ μνημείου λιθίνου ἢ γαρτίνου, πάσης λεπτομερείας ἀναφερομένης εἰς τὰς ἱστορικὰς περιπτετείας τῆς νῆσου, παντὸς ἐγγράφου ἀποκαιγμένου εἰς τὸ πλουσιώτατον Ἀρχεῖον τῆς Κέρκυρας, ἐν ᾧ κατέτριψε τὸν βίον ὁ Λιωθέντιος, διπλῶς ἐκαλείτο καὶ ἦτο γνωστός ἐν Κέρκυρᾳ καὶ παρὰ τοὺς ἔνοικος. Ἀπέριττος καὶ μετριόφρων, ζῶν εἰς τὸ παρελθόν καὶ περὶ αὐτὸῦ ἀναστρεψύμενος, ἀπίκη διὰ τοῦ γλίσχρου μηνιαίου μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανεν ὅς βοηθός τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου, ἀλλ᾽ ἦτο ὁ ἀπαραίτητος ὄδηγός πάντων τῶν ξένων λογίων, ὃς τοις ἡσοχολθήσας εἰς ἱστορικὰς ἴρεμάς ἐν τῇ πολυτίμῳ ἐκείνῃ ἱστορικῇ ἀποθήκη.

«Ἐκτός ἀλλων διατριβῶν, ἃς ἰδημοσίευσε κατὰ καιρούς εἰς τὰς ἔγχωριους ἐφημερί-δας, ἔξιδωκε καὶ τὰ ἔξης βιβλία καὶ φυλλάδια·

«Βιογραφικὰ σχεδόνια τῶν ἐν τοῖς γράμμασιν, ὀμοιαῖς τέχναις καὶ ἄλλοις κλάσσοις τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαλαμψάντων Κέρκυραίων (εἰς δύο τάρμους: 1877 - 1884).

«Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν τῷ κερκυραϊκῷ ἀστεῖ Στοᾶς (Loggia) καὶ τῆς εἰς θλα-τρου μετατροπῆς αὐτῆς, 1663-1799 (φυλλάδιον ἐκδοθὲν τῷ 1901).

«Ο ἐπὶ Ἐνεστοχρατίας τειχισμὸς τοῦ κερκυραϊκοῦ ἀστεως (1576-1588) καὶ ἡ Βασι-λικὴ Πόλη (ἐκδ. 1892),

«Ἡ περὶ τὰ μέσα τοῦ ιστορικοῦ αἰώνος ἐν Κέρκυρᾳ ἀποκητοῖς τῶν Ναυπλιέων καὶ τῶν Μονεμβασιωτῶν (1905).

«Περὶ τῶν ἐπηρεάσων τελούμενων ἐν Κέρκυρᾳ λιτανεῖων τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Σκυ-ρίωνος καὶ τῆς ἐν ἑτεὶ 1716 πολιορκίας τῆς Κέρκυρας, Ιστορικὴ ἐπιτομὴ ἐργασιούσα δὲ ἐκδεδομένων καὶ ἀνεκδότων ἐγγράφων (ἐκδ. γ' 1909, ή α' ἐκδ. εἰναι τοῦ 1888).

«Γ. Ηροδαλίνθου ἀνέκδοτα χειρόγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ δύγμα τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας βάπτισιν τοῦ "Ἄγγλου φιλόλληνος κόμητος Γκιλφορδ" (1879).

«Δύται εἶναι αἱ χωριώταται τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ πραγματειῶν. Ἀφῆκε δὲ καὶ δια-τριβὰς ἀνεκδότους.

«Ἐπειμελήθη πρὸς τούτοις ὁ Βροχίνης καὶ τῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγχραφίως διοιδίμου Ιωάννου Α. Ρωμανοῦ ἐκδόσιας τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ. Περὶ τοῦ δεσμο-τάτου τῆς Ἡπείρου, προτάξας καὶ μακρὰν βιογραφίαν τοῦ Ρωμανοῦ (1895). Ἐξί-δωκε δὲ καὶ ἐν ιδίᾳ φυλλαδίῳ (1903) τὴν πραγματείαν ἣν εἶγεν ἐν τῶν ἔγχωρίων

Ιθημερίδων τῆς Κερκύρας δημοσιεύση δ. 'Ρωμανός, τὴν ἐπιγραφομάνην "Άγιοι Ιδών καὶ Σωσίπατρος καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἀρχαιότατοι χριστιανικοὶ ναοὶ.

· Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βροκίνη δὲν ἀπομένει αγεδόν πλέον ἐν Κερκύρᾳ ἄλλος ἢ τῶν λογίων ἀνδρῶν οἵτινες; ἡ τχελοῦντο μετ' ἀγάπῃς περὶ τὴν πάτριον ιστορίαν, εἰψῆ δὲ θαλερός πρεσβύτης κ. Μάρκος Θεοτόκης. δ. τὴν φιλοπατερίαν ἀληρονομικήν ἔχων δικαὶος καὶ τὴν εὐγένειαν. Καὶ δικαὶος ἄλλοτε ὀλόκληρος πλειάς λογίων ἡσχολεῖτο περὶ τὸ παρελθόν τῆς Κερκύρας, πορυφή δὲ τῇ πλειάδιν ταύτης ἥτο δὲ σορός Μουσοτοξόδης, εἰς ὃν ἤκολούθει ὁ πολύκλαυστος: 'Ιωάννης 'Ρωμανός..... Sed haec prius suere! .

Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὰ πάτρια νῦν ἐν Κερκύρᾳ πρέπει νὰ προστεθῶσιν οἱ κ. κ. 'Ανδρέας 'Ιδωνιανός καὶ Ν. Γερακάρης.

— 'Εξιδόθη καὶ τὸ δεύτερον Δελτίον (Bulletin № 2) τοῦ ΙΓ' Διεθνοῦς συνεδρίου τῶν 'Ανατολιστῶν, ὅπερ θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαρτίου 1912, ἡμέραν τοῦ Πάσχα τῶν τε ὀρθοδόξων καὶ τῶν χριστιανῶν καὶ διαμαρτυρομένων.

Τὸ Συνέδριον θέλει περιλάβει ἐνδεκα τμῆματα, α') τὸ τῆς Γλωσσολογίας καὶ τῶν ἴνδογερμανικῶν γλωσσῶν· β') τὸ τῆς συγκριτικῆς ιστορίας τῶν θρησκειῶν τῆς 'Ανατολῆς, τῆς συγκριτικῆς μυθολογίας καὶ τῆς λαογραφίας· γ') τὸ τῆς λογοτεχνίας, ιστορίας καὶ δραματολογίας τῆς 'Ινδικῆς· δ') τὸ τῆς λογοτεχνίας, ιστορίας καὶ δραματολογίας τοῦ 'Ιράν· ε') τὸ τῆς Σιναϊκῆς, τῆς 'Ιαπωνίας καὶ τῆς Κεντρικῆς 'Ασίας· ζ') τὸ τῆς 'Ινδοκίνας, τῆς Βυρμανίας, τοῦ Μαδαγασκάρου καὶ τῆς Μαλαισίας· η') τὸ τῶν αημιτικῶν γλωσσῶν καὶ λογοτεχνίων. Ήτοι τῆς φοινικικῆς, τῆς ἀσσυριακῆς, τῆς βαβυλωνιακῆς, τῆς ιερατικῆς, τῆς δραματικῆς, τῆς αιθιοπικῆς· ι') τὸ τῆς ιστορίας, λογοτεχνίας καὶ ἀρχαιολογίας τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου· θ') τὸ τῆς αίγυπτιολογίας καὶ τῶν ἀφρικανικῶν γλωσσῶν· ι') τὸ τῶν γλωσσῶν, λαῶν καὶ πολιτισμῶν τῆς 'Αμερικῆς· ια') τὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Ανατολῆς, ὅποιςαιρόμενον δὲς ἔχει· ιβ') εἰς τὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Ανατολῆς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις· ιγ') εἰς τὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Ανατολῆς κατὰ τοὺς μέσους αἰώνας· ιδ') εἰς τὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Ανατολῆς ἐν τοῖς νέοις χρόνοις.

'Εδραι τῶν τμημάτων ώρασθησαν 1) ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τίνα τῶν ἐν αὐτῷ ἀκροατηρίων· 2) μία τῶν αἰθουσῶν τῆς 'Εθνικῆς θεολογίκης· 3) ἡ αἴθουσα τῶν συνέδριων τῆς 'Ακαδημίας· 4) ἡ αἴθουσα τῶν συνέδριων τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς· 5) ἡ αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ίνστιτούτου καὶ 6) ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν συνέδριων τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ.

Γλῶσσαι: ἐπιτρέπομεναι: ἐν τῷ Συνέδρῳ κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις εἶναι ἡ γαλλικὴ, ἡ γερμανικὴ, ἡ ἀγγλικὴ, ἡ ἵταλικὴ καὶ ἡ Ἑλληνική.

'Η εἰςφορὰ τῶν συνέδρων ώρασθη εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε, ἡ δὲ τῶν συνοδευουσῶν αὐτοὺς κυριῶν εἰς δρ. 12.50.

'Η διοργανωτικὴ ἐπιτροπεία, ἡς ἐπίτιμος μὲν πρέδρος είνει ἡ Α. Β. Υ. δ. Διάδοχος, ταχτικὸς δὲ πρόδεδρος δ. κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας καὶ γενικὸς γραμματεὺς δ. ἐκδότης τοῦ Νέου 'Ελληνομνήμονος, θέλει μεριμνήσει περὶ ἐκτεώσεως ναῦλων καὶ παρασκευῆς μεγάλης ἐκδρομῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων τῆς 'Ελλάδος, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Μικρᾶς 'Ασίας, ἐπιχειρηματοσφρένης μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Συνέδρου.

'Ἐν τῷ δέ τοι τῷ διεθνεῖ οὐδὲν εἰς τὸ Συνέδριον, εἰκοσιπέντε τῶν ἀριθμῶν, ἀντιπρόσωποι τῶν πανεπιστημάτων 'Εδιμβούργου καὶ Καλκούτεας.

Μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Δελτίου τούτου ἀνεκδινώθησαν εἰς τὴν γενικὴν γραμματικήν ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΟΝ ΤΟΜ. Ζ'.

τιαν πολλαι πάλαι προτυγχάσεις, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ πρήγκιπος 'Ρολάνδου Βοναπάρτου, προσέδρου τῆς ἣν Παρισίοις Γεωγραφικῆς Στατιστικῆς Εταιρείας. Ἐπ' ίσης ὀρθόθεσαν καὶ οἱ ἄντιπροσώποι τῶν ἣν Βαλτιμόρη, Βέρνη, Κίνδυν, Λονδίνων καὶ Μαγγεστρίας Πανεπιστημίου. Τό ἣν Κανταβριγία τῆς 'Ἄγγλας Πανεπιστήμου ὀρίσεν δεκτὸν ἀντιπροσώπους, Ιεραρχίους δὲ καὶ ἡ ἣν Λονδίνης Βασιλικὴ Ασιατικὴ Στατιστική Εταιρεία (Royal Asiatic Society).

— Τόν Μάρτιον 1910. ὁ ἣν Κωνσταντινουπόλει φιλογενῆς Δ. Ζαμπακός παστᾶς κατέθηκεν εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος; ἐν δύναμι τοῦ ἣν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ 'Ελληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου δέκα χιλιάδες χρυσᾶ ὄρσγκα, ὅπως διὰ τῶν τόκων αὐτῶν τελήσει κατὰ τριετίαν διαγωνισμός ἐπὶ θέματος ἀρχαιολογικοῦ, φιλολογικοῦ ἢ ιστορικοῦ τῆς βοζαντιακῆς τοῦ ἔθνους ἐποχῆς. 'Ο 'Ελληνικός Φιλολογικός Σύλλογος, εἰς ὃν δ' ἀγωνοθίτης ἀνέβηκε τὴν περὶ τῶν λειτουργιῶν τῆς ἱκτελέσσεως ἀπόφασιν, διέταξε τὰ κατ' αὐτὸν διὰ Κανονισμοῦ ἐγκρίθεντος τῇ 3 Δεκεμβρίου 1910 καὶ ἔχοντος ὥρης·

«Ἀρθρ. Α'. Ο ἄγων Δημητρίου Ζαμπακοῦ προχηρθεσται ὑπὸ τοῦ 'Ελλ. Φιλ. Συλλόγου κατὰ τριετίαν πρὸς βράβευσιν πραγματειῶν πρωτοτύπων, ἀνεκδότων καὶ Ελληνιστικούς τετραγωνών υπὸ διοργανών λογίων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, λογοτεχνίαν καὶ ιστορίαν τῆς Βυζαντιακῆς περιόδου τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

«Ἀρθρ. Β'. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριετίας ὑπὸ ἀρχαιολογικούς τῆς πρώτης ἀπὸ ίης Μαρτίου 1910, δ' 'Ελλ. Φιλ. Σύλλογος δι' ίδιαιτέρου προγράμματος, συντασσομένου ἐν κοινῷ τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ 'Αρχαιολογικοῦ τμῆματος συνεδρίᾳ, δρίζει τὸ θέμα τοῦ διαγωνισματος, παρέχων διετὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβ. λὴν τῶν χειρογράφων.

«Ἀρθρ. Γ'. Τό θέμα τῆς πρώτης τριετίας οὐτοῦ ἀναφέρηται εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, τῆς δὲ διευτέρας εἰς τὴν λογοτεχνίαν καὶ τῆς τρίτης εἰς τὴν ιστορίαν τῆς Βυζαντιακῆς περιόδου, τῆς αὐτῆς οιερᾶς τηρουμάντης καὶ εἰς τὰς ἐπομένας τριετίας.

«Ἀρθρ. Δ'. Τὰ χειρόγραφα, ἀναναγνώστως γεγραμμένα, φέροντα δὲ δημόσιαν καὶ ἐπισυνημμένον ἐν ἀναρραγήσατο τὸ δύνομα τοῦ συγγραφέως, ἀποστέλλονται ἀνωνύμως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, δικαιουμένου τοῦ συγγραφέως μετὰ τὴν κρίσιν μόνον ἀντίγραφον νά λάθη.

«Ἀρθρ. Ε'. 'Αμα τῇ ληξὶ τῆς δριζέταις προθεσμίας ἐκλέγεται ἐν κοινῇ δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῶν δύο τρημάτων. Φιλολογικοῦ καὶ 'Αρχαιολογικοῦ, τριμελῆς ἀγωνοθίκος ἐπιτροπεία, ἵτις, διεξιλθίσσα τὰ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑποβληθέντα ἔργα, ἀναγινώσκει διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς δημοσίᾳ ἐν ἐκτάκτῳ γενικῇ τοῦ Συλλόγου, συνεδρίᾳ. ἐπὶ τούτῳ δριζόμενη ἐκάστοτε.

«Ἀρθρ. Ζ'. Βραβείον τοῦ ἀγῶνος δριζέται τὸ ἐκ τῶν τριετῶν τόκων τοῦ κατατεθίτος κεφαλαίου προερχόμενον ποσὸν χιλίων διαχροίσιν (ἀρ. 1200) φράγκων, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου τῷ βραβευομένῳ συγγραφέῳ ἀμα τῇ ἑτακούσῃ ἐν ίδιαιτέρῳ βιβλίῳ τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

«Ἀρθρ. Ζ'. 'Ἐὰν κατὰ τὴν τριετίαν ἡ μηδὲν ὑποβληθεῖ ἔργον ἡ ἐκ τῶν ὑποβληθέντων μηδὲν κριθῇ βραβεύσιμον, παρατείνεται δὲ ἀγῶνας ἐπὶ δύο καὶ ἡμίου ἔτος ἀπὸ τῆς κρίσεως. 'Ἐὰν δὲ καὶ τοὺς ἑπάνταληφθῆ τὸ αὐτό, δύναται δὲ Σύλλογος ν' ἀπονείμῃ τὸ βραβείον εἰς ἑκατομμύνην ἐντὸς τῆς τριετίας πραγματείαν διοργανοῦς λογίου, ἐπὶ θέματος τῆς Βυζαντιακῆς περιόδου τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, κατ' ἀπόφασιν τῶν δύο τρημάτων Φιλολογικοῦ καὶ 'Αρχαιολογικοῦ, λαμβανομένην ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ τούτῳ συγκελουμένη, διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν παρευρεθησομένων μελῶν ἀποτελθευμένη.

Κατ' αὐτὰς δὲ ἑκατόντα εἰδικόν πρόγραμμα, ἐγχριστὸν ἐν τῷ ΑΨ' συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου, τῆς 14 Μαρτίου 1911, καθορίζον τὰ τοῦ πρώτου τελεσθησομένου διαγωνισμοῦ καὶ ἔχον μᾶς ἔξης·

Α'. — Συμφώνως τῷ Γενικῷ Καθηγηταῖς τοῦ διπλωμάτους **Δ. Ζαρπαχοῦ** πατέρα, πρὸς βράβευσιν συγγραφῶν πρωτοτύπων, ἀνεκδότων καὶ ἐλληνιστὶ συγτεταγμένων ὑπὸ διμογενῶν λογίων, ἀναπερούμενῶν δὲ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, λογοτεχνίαν καὶ ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς περιόδου τοῦ ἡμετέρου θένους, ὡρίσθη θέμα τῆς πρώτης τριετίας ἀρχαιολογικῶν τόδε **Διέ μέχοι τῆς δυναστείας τῶν Κομνηνῶν διοικητικῶν διαιρέσεις τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους καὶ αἱ κυριώτεραι αὐτῶν πόλεις μετὰ τῶν ἀντιστοίχων εἰς αὐτᾶς σημερινῶν δινομάτων.**

Β'. — Τὰ χαρτογραφικά, ιδιαγγειστώς γεγραμμένα, φέροντα δὲ ἥρητόν τι πατέρα συγγραμμένον ἐν Ἰνσφράγιστω δελτίῳ τὸ δνομικά τοῦ συγγραφίως, δέον τὸ ἀποσταλῶσαι ἀνωνύμως τῷ προσέδρῳ τοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1912.

Γ'. — **Ἡ ἕκτασίς τῆς πραγματείας δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰς 120 σελιδας συνήθους 800 συγγράτως.**

Δ'. — **Ἡ κρίσις τῆς ἐλλανοδίκου ἐπιτροπῆς ἀναγνωρίζεται περὶ τὰ τέλη Απριλίου 1913.**

Περιτωθείσαν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἀργασιῶν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπείας πρὸς συμμετοχὴν τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν ἐν 'Ρώμῃ καλλιτεχνικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ξεμεσιν μετέδην κατ' Ἀπρίλιον εἰς 'Ρώμην δὲ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Παν. Καββαδίας. 'Εξέδηκε δὲ οὗτος καταλλήλως ἐν ταῖς Θίρμαις τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν πλουσίαν συλλογὴν γυψίνων ἐκμαργέσιν γλυπτῶν Ἱργῶν τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἀνακαριστώντων τὴν ἔξιλειν αὐτῆς; ἐπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἐλληνορωματίζεης ἐποχῆς. Ἡς ἔξεδηδη καὶ πλουσίως δι' εἰκότων κεκομημένος κατάλογος γαλλιστὶ (**"Ιδε κατωτέρω σ. 501 ἐν λ. Cabbadias".**) 'Ομοίως δὲ ἔξειθησαν καὶ αἱ 555 μεγάλαι καὶ ὡραῖαι φωτογραφίαι τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων καὶ τοπίων αἱ κατασκευασθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίνῳ Messbildanstalt, ἀργασθεῖσης πρὸς τοῦτο ἐπὶ τρεῖς καὶ ἡμίσου μῆνας ἐν 'Ελλάδι, διευθύνοντος τὰς ἀργασίας αὐτῆς ὡς εἰςηγητοῦ τοῦ ἔκδοτου τοῦ Νέου 'Ελληνομνήμονος, ὅπεις καὶ ἐπεμελήθη ἴδιον κατάλογον τῆς φωτογραφικῆς ταύτης συλλογῆς (**"Ιδε κατωτέρω σ. 507 ἐν λ. Lambros".**) **Ἡ συλλογὴ αὕτη ἀνεῳχθεὶ ἐπισήμως, παραστάντος καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ιταλίας.** Τόν δὲ Μαΐου ἀνεῳχθῆ τὸ καλλιτεχνικὸν ἐλληνικὸν τρῆμα, ἵστεθὲν ἐπιμελεῖς τοῦ εἰς 'Ρώμην μεταβάντος εἰςηγητοῦ κ. Γ. Ἰακωβίδου ἐν τῷ διεισνει μεγάρῳ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν τῇ *Ville Giulia*. Τῇ δὲ 23 Ιουνίου συνεπληρώθη τὸ ἐν ταῖς Θίρμαις τοῦ Διοκλητιανοῦ ἐλληνικῶν ἀρχαιολογικῶν τμῆμα διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν εἰκόνων τῶν Βυζαντίων αὐτοκράτορων. Τάχτης ἔξεδηδη καὶ ἴδιος κατάλογος γαλλιστὶ (**"Ιδε κατωτέρω σ. 507 ἐν λ. Lambros"**), οὐ ἐλληνικὴν μετάφρασιν ἐδημοσιεύσαμεν ἀνωτέρω ἐν σ. 399 κ. ἑ. 'Ομοίως δὲ ἔξειθη καὶ τὸ ἐπιμελεῖς τοῦ εἰςηγητοῦ κ. Δημ. Καρπούζογλου ἐκπονήθην λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν μνημείων τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1840, εἰλημμένων ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἔνων περιηγητῶν δημοσιευθεῖσῶν εἰκόνων. **Ἐξειθησαν δὲ** εἰς κοινὴν θέαν καὶ ἐνδεικτὴν ὡραῖαις ὑδατογραφίαις τῶν χορῶν τῆς Ἀκροπόλεως, γραφεῖσαι ὑπὸ τῆς Δανίδος δεσποινίδος Μαρίας Henriques, προθύμως θεάσασης αὐτάς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐλληνικῆς ἐπιτροπείας κατά τὸν χρόνον τῆς ἐν 'Ρώμῃ ἐγκαταστημένων ἡ παρεκδημούντων 'Ελλήνων, τὰ ἄγκατά τῶν συλλογῶν τούτων. **Ο δὲ** ἔκδοτης τοῦ Νέου 'Ελληνομνήμονος ἔξειθισαν ἐπὶ τῇ ἀνατολικῇ ταύτῃ Ιταλίστῃ λόγον συνοψίζοντα τὸ δόλον ἔργον τῶν ἐν 'Ρώμῃ ἐλληνικῶν ἐκδόσεων, οὐ μετάφρασις θίλει δημοσιεύσῃ ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τοῦ Νέου 'Ελληνομνήμονος.